

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: IRON & STEEL GROUP, s.r.o.**, se sídlem Vlašimská 5, Praha 10, zastoupené JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 157/30, Litoměřice, proti **žalovanému: Celní ředitelství Plzeň**, se sídlem Ant. Uxy 11, Plzeň, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 7. 2009, č. j. 5305-2/09-1601-21, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 16. 2. 2010, č. j. 1710-9/2010-16001-21, ze dne 15. 7. 2009, č. j. 5307-2/09-1601-21, ze dne 15. 7. 2009, č. j. 5309-2/09-1601-21, ve znění rozhodnutí ze dne 16. 2. 2010, č. j. 1710-8/2010-16001-21, a ze dne 15. 7. 2009, č. j. 5314-2/09-1601-21, ve znění rozhodnutí ze dne 16. 2. 2010, č. j. 1710-7/2010-16001-21, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2010, č. j. 57 Ca 74/2009 - 73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

V období leden až duben 2007 dovezla žalobkyně do České republiky ocelové bezešvé trubky od ukrajinského výrobce OJSC Dnepropetrovsk Tube Works, jež byly propuštěny do režimu volného oběhu na základě celních prohlášení (JSD), v nichž bylo předmětné zboží zařazeno pod zbožíový kód 7304 39 58 a doplňkový kód 99. Kontrolní skupina Celního ředitelství Praha provedla u žalobkyně v období od 1. 9. 2008 do 12. 2. 2009 následnou kontrolu těchto dovozů zaměřenou mimo jiné na správnost

sazebního zařazení zboží. V kontrolním protokolu ze dne 12. 2. 2009, č. j. 13470-18/08-170100-24, kontrolní skupina konstatovala, že žalobkyně navrhla zařadit dovezené zboží do Taric kódu 7304 39 58 99, do něž patří „ostatní“ trubky, jež nelze zařadit mimo jiné do podpoložky 7304 39 58 30, která zahrnuje trubky s kruhovým průřezem nejvýše 406,4 mm a současně s hodnotou uhlíkového ekvivalentu C_{ekv} nejvýše 0,86. Po přezkoumání kruhového průřezu a hodnoty uhlíkového ekvivalentu u dovezených trubek kontrolní skupina dospěla k závěru, že předmětné zboží splňovalo kritéria stanovená v podpoložce 7304 39 58 30 a mělo být proto správně zařazeno do této podpoložky. Celní úřad Plzeň na základě tohoto kontrolního zjištění následně doměřil žalobkyni dodatečnými platebními výměry antidumpingové clo podle článku 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska a Rumunska, a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny. Odvolání žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům zamítl žalovaný rozhodnutími uvedenými v záhlaví tohoto rozsudku.

Proti rozhodnutím žalovaného brojila žalobkyně žalobami u Krajského soudu v Plzni; mimo jiné tvrdila, že jí bylo vytýkáno porušení nezávazného právního předpisu, neboť v nařízení Rady (ES) č. 954/2006 je obsažen kód Taric, který je podle žalovaného informativní, a nikoliv kód kombinované nomenklatury, který je závazný. Krajský soud spojil věci ke společnému projednání a žaloby rozsudkem ze dne 31. 3. 2010, č. j. 57 Ca 74/2009 - 73, zamítl. K nadnesené otázce uvedl, že Integrovaný celní sazebník ES – Taric – nemá v posuzovaném případě jen informativní povahu, neboť číselný kód kombinované nomenklatury ex73043958 spolu s doplňkovým kódem Taric 7304395830 byly součástí čl. 1 Nařízení (ES) č. 954/2006, a proto byl uvedený doplňkový kód závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech. V posuzované věci je pak rozhodné, zda předmětné zboží naplňuje podmínky čl. 1 Nařízení (ES) č. 954/2006.

Žalobkyně napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž namítala, že pro vyměření cla je rozhodující nejen popis výrobků uvedený v citovaném nařízení, ale též údaj Integrovaného celního sazebníku ES (Taric), tj. údaj 7304 39 58 30, který se uvádí při dovozu zboží. Podle žalobkyně je údaj Taric rozhodující, neboť v celním řízení byl předmětem zpochybnění ze strany celní správy. Je-li Integrovaný celní sazebník (Taric) pouze informativní, nemůže se stát údaj z tohoto sazebníku uvedený v nařízení Rady (ES) č. 954/2006 právně závazný; nebyla tudíž porušena právní povinnost při zařazení zboží a nebyl dán důvod k doměření cla. Žalobkyně navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje s argumentací krajského soudu, přičemž zdůrazňuje přímou a bezprostřední aplikovatelnost Nařízení Rady (ES) č. 954/2006, které bylo řádně publikováno v Úředním věstníku EU.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas osobou oprávněnou, má veškeré požadované náležitosti a jsou splněny i ostatní podmínky řízení; soud proto přistoupil k posouzení věci samé a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Základním předpisem na úrovni Evropské unie (resp. v době realizace předmětných dovozů Evropských společenství), který upravuje kombinovanou nomenklaturu, Taric a sazební zařazení zboží, je nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7. 9. 1987, s. 1, zvláštní vydání v českém jazyce Kapitola 02 Svazek 02 s. 382); pro projednávaný případ ve znění nařízení Rady (ES) č. 254/2000 ze dne 31. ledna 2000, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 28, 3. 2. 2000, s. 16, zvláštní vydání v českém jazyce Kapitola 02 Svazek 09 s. 357). Toto nařízení je v souladu s čl. 249 Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie) závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 zavádí kombinovanou nomenklaturu založenou na osmimístných číselných kódech a slovním popisu zboží, která splňuje požadavky jak společného celního sazebníku, tak statistiky zahraničního obchodu Společenství a jiných politik Společenství týkajících se dovozu a vývozu zboží. Kombinovaná nomenklatura sestává z harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží Světové celní organizace (prvních šest čísel), dalšího třídění Společenství k této nomenklatuře (podpoložky kombinované nomenklatury na sedmém a osmém místě), předběžných ustanovení, doplňkových poznámek ke třídám a kapitolám a poznámek pod čarou vztahujících se k podpoložkám kombinované nomenklatury. Kombinovaná nomenklatura je uvedena v příloze I. nařízení včetně celních sazeb a je každoročně novelizována nařízením Komise publikovaným v Úředním věstníku Evropské unie. V tomto ohledu je tedy zřejmé, že kombinovaná nomenklatura je jakožto součást nařízení závazná a přímo použitelná.

Článek 2 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 pak ukládá Komisi, aby zavedla integrovaný sazebník Evropských společenství (dále jen „Taric“), jenž splňuje požadavky společného celního sazebníku, statistiky zahraničního obchodu a obchodní, zemědělské a jiných politik Společenství týkajících se dovozu nebo vývozu zboží. Tento sazebník se zakládá na kombinované nomenklatuře a skládá se z a) opatření stanovených v tomto nařízení; b) doplňkového třídění Společenství (dále jen „podpoložky Taricu“), nezbytného k provádění specifických opatření Společenství uvedených v příloze II; c) jakýchkoli jiných informací nezbytných pro uplatňování nebo správu kódů Taricu a doplňkových kódů vymezených v čl. 3 odst. 2 a 3; d) sazeb cel a jiných dovozních nebo vývozních poplatků, včetně osvobození od cla a preferenčních cel uplatňovaných při dovozu nebo vývozu specifického zboží; e) opatření

uplatňovaných při vývozu nebo dovozu specifického zboží, uvedených v příloze II. Podle čl. 3 odst. 2 nařízení jsou podpoložky Taricu určeny devátým a desátým místem, tvořícím spolu s číselnými kódy kombinované nomenklatury číselné kódy Taricu. Neexistuje-li žádné další třídění Společenství, označí se deváté a desáté místo číslicemi „00“. Podle článku 5 odst. 1 nařízení používá Komise a členské státy Taric při uplatňování opatření Společenství týkajících se dovozu do Společenství a vývozu z něj. Podle druhého odstavce téhož ustanovení se kódy Taricu a doplňkové kódy použijí na veškerý dovoz a případně veškerý vývoz zboží zahrnutého v odpovídajících podpoložkách. V souladu s čl. 6 nařízení Komise zajišťuje zavedení, aktualizaci, správu a zveřejnění Taricu a využívá přitom podle možností prostředků automatického zpracování dat. Zejména přijme opatření nezbytná k a) integrování opatření obsažených v tomto nařízení nebo uvedených v příloze II do Taricu; b) zavedení kódů Taricu a doplňkových kódů; c) neprodlené aktualizaci Taricu; d) okamžitému zveřejnění změn Taricu v elektronickém formátu.

Taric (Tarif Intégré Communautaire) tedy obsahuje veškerá obchodní opatření stanovená v právních předpisech Společenství (Unie), ať už tarifních, zemědělských či obchodních. Taric má podobu internetové databáze a je denně aktualizován. Ačkoliv původně Komise každoročně zveřejňovala úplné znění Taricu v Úředním věstníku, rozhodla se v roce 2004 v této praxi nepokračovat s ohledem na možnost každodenní změny obchodních opatření, která nutně vedla k zastarávání publikovaného textu (viz Sdělení o Taric, Úř. věst. C 258, 20. 10. 2004, s. 18). Z výše uvedeného plyne, že Taric nemá podobu právního předpisu, není publikován v Úředním věstníku, a proto nemůže být právně závazný; jeho obsahem jsou však informace o obchodních opatřeních obsažených v jiných předpisech Společenství (Unie), které jsou právně závazné. Účelem Taricu je právě shromáždění informací o těchto opatřeních na jednom místě, aby se veřejnost mohla okamžitě seznámit s jejich změnami a nemusela přitom procházet velké množství právních předpisů Společenství (Unie), které tato opatření a jejich změny závazně formulují. Podpoložky Taric (deváté a desáté číslo zbožívého kódu) přitom nejsou ničím jiným než spárováním zboží (definovaného osmimístným kódem kombinované nomenklatury) a příslušného obchodního opatření k tomuto zboží nebo jeho některým druhům (zavedeného závazným právním předpisem Společenství). Z tohoto pohledu je nutné vnímat kódy Taric jako užitečný identifikátor zboží a k němu se vztahujících obchodních opatření (tarifních i netarifních, případně žádných). Stejně je třeba vnímat i užití čtyřmístného doplňkového kódu Taric (předvídaného v čl. 3 odst. 3 nařízení), který zpravidla identifikuje konkrétní osobu – např. výrobce – z konkrétní země a konkrétní obchodní opatření, jež se ho týká. Užije-li deklarant v celním řízení určitý kód Taric, je celní orgán oprávněn předpokládat, že tím odkazuje na konkrétní zboží a konkrétní obchodní opatření, s nimiž je příslušný kód Taric svázán. Shodně je třeba nahlížet na užití kódu Taric celním orgánem ve správním rozhodnutí. Toto vnímání kódů Taric odpovídá postoji Soudního dvora, který kódy Taric podrobuje výkladu z hlediska správného zařazení zboží pod tyto kódy a v případě nesprávného zařazení aprobejuje uložení antidumpingového cla a dokonce i pokuty příslušnému deklarantovi (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. 10. 2010 ve věci C-382/09 *Stils Met*, dosud nepublikováno). Z tohoto důvodu nepovažoval Nejvyšší správní soud za nutné

předkládat Soudnímu dvoru v této věci předběžnou otázku (rozsudek Soudního dvora ve věci 283/81 *C.I.L.F.I.T.* [1982] Recueil s. 3415, body 13 a 14).

Podstatou projednávané věci je uložení konečného antidumpingového cla na základě nařízení Rady (ES) č. 954/2006. Článek 1 tohoto nařízení stanoví: *na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, kruhového průřezu, s vnějším průměrem nejvýše 406,4 mm, s hodnotou uhlíkového ekvivalentu (CEV) nejvýše 0,86 podle vzorce a chemického rozboru Světového svářečského institutu (IIW), kódů KN ex73041010, ex73041030, ex73042100, ex73042911, ex73043180, ex73043958, ex73043992, ex73043993, ex73045189, ex73045992 a ex73045993 (kódy TARIC 7304101020, 7304103020, 7304210020, 7304291120, 7304318030, 7304395830, 7304399230, 7304399320, 7304518930, 7304599230 a 7304599320), pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny se ukládá konečné antidumpingové clo.* Dále je v čl. 1 obsažena tabulka se sazbami konečného antidumpingového cla ve vazbě na jednotlivé výrobce z předmětných zemí společně s doplňkovým kódem Taric. Pro ukrajinského výrobce OJSC Dnepropetrovsk Tube Works je stanovena sazba cla 12,3 % a doplňkový kód Taric A742. Nařízení vstoupilo v platnost dne 30. 6. 2006, bylo publikováno v Úředním věstníku (L 175, 29. 6. 2006, s. 4), a je proto obecně závazné a přímo použitelné v členských zemích Evropských společenství (Unie) včetně České republiky.

Argumentace žalobkyně rozporující oprávněnost celních orgánů uložit konečné antidumpingové clo podle předmětného nařízení je založena na předpokladu, že pro uložení antidumpingového cla je rozhodující Taric kód. Tato úvaha je však nesprávná. V souladu s poznámkou 18 k čl. 1 nařízení se vymezení rozsahu výrobku, na nějž dopadá konečné antidumpingové clo, určuje kombinací popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 nařízení a popisem výrobku podle příslušných kódů kombinované nomenklatury. Antidumpingové clo se tedy neukládá na dovoz veškerého zboží ze třetích zemí uvedeného pod příslušným kódem kombinované nomenklatury, ale jen na tu část zboží, která je uvedena popisem výrobku v úvodu článku 1 odst. 1 nařízení. Konkrétně v případě žalobkyně bylo antidumpingové clo uloženo za dovoz zboží uvedeného pod kódem kombinované nomenklatury 7304 39 58, které mělo vnější průměr nejvýše 406,4 mm a hodnotu uhlíkového ekvivalentu nejvýše 0,86. Tomuto zboží odpovídá nařízením výslovně uvedený kód Taric 7304 39 58 30. Sazba konečného antidumpingového cla je pak v čl. 1 nařízení stanovena v závislosti na zemi původu zboží a výrobce zboží. V případě žalobkyně se jedná o ukrajinského výrobce OJSC Dnepropetrovsk Tube Works a sazbu cla ve výši 12,3 %. Tomuto sazebnímu zařazení pak odpovídá nařízením výslovně uvedený doplňkový kód Taric A742.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodující pro uložení antidumpingového cla podle článku 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 je dovoz výrobků definovaných v tomto článku. Kódy Taric (případně doplňkové kódy Taric) obsažené v tomto nařízení samy o sobě uložení konečného antidumpingového cla nezakládají, nýbrž slouží pouze jako stručná identifikace dovozů, na něž článek 1 nařízení dopadá. Užití kódů Taric v celním řízení vyplývající z čl. 5 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 je záležitost čistě praktická, neboť jinak by bylo třeba vždy přesně slovně popisovat dovážené výrobky. Tato praxe je

ostatně žalobkyni známá, neboť sama použila kód Taric při dovozu předmětného zboží na Jednotném správním dokladu, kde v položce 33 vyplnila zbožíový kód 7304 39 58 99. Tím žalobkyně deklarovala, že dováží určité zboží – mimo jiné takové, které nepodléhá konečnému antidumpingovému clo podle nařízení Rady (ES) č. 954/2006. Následná kontrola však prokázala, že žalobkyně dovezla jiné zboží, než deklarovala, na něž navíc konečné antidumpingové clo podle citovaného nařízení dopadá. Tím došlo k porušení právní povinnosti žalobkyně (deklarace nesprávných, resp. nepravdivých údajů); skutečnost konstatovaná celními orgány, že žalobkyně měla správně použít kód Taric 7304 39 58 30, je pouze nutným důsledkem nesprávné deklarace dováženého zboží, nikoliv příčinou uložení konečného antidumpingového cla. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že konečné antidumpingové clo bylo žalobkyni uloženo za dovoz výrobků definovaných v čl. 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006, nikoliv za užití nesprávného kódu Taric. Kasační námitku žalobkyně proto soud shledal nedůvodnou.

Jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu